

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

SEGONA PART.

—¿No 't vareig dir que tots los carlins que agafarias me 'ls menjaria?.... Ja veus que no anaba errada.

LO NOM Y LA COSA.

L'hàbit no fá 'l monjo, ni lo nom fa la cosa, ja desde molt antich se diu, se repeteix y s'escolta cada dia.

¡L'hàbit no fá 'l monjo! Y no obstant ¡Quantas vegadas no se sent dir: ¡Oh, Fulano es una persona decent: al menos vesteix molt bè y 's presenta ab molta cortesia! Y qui sab si aquest fulano que tant bè vesteix y tant bè 's presenta ha estat á Ceuta alguna vegada..... ¡Mirin que de mes macos ni van!

¡Lo nom no fá la cosa! un'altra perogrullada á la que tothom mes ó menos, presta tribut, pera contradir-la als pochs instants.

Se 'ls presenta un: no 'l coneixen: s'anomena ab un nom castellá, per exemple *D. Rodrigo de la Vega*.... ¡Má noy que déu ser sabi, diuen vostés: ¡quin nom mes cayó!... Pèl contrari ab tota modestia y senzillesa fá saberlos que 's diu *Pau Paixeras*, y no podent contenir, una ganyota, de segur qu'exclaman: —¡Quin sabater ni déu haber de aquest Paixeras!

Ja veurán: mirinsho bè, y trobarán que l'hàbit no fá 'l monjo, ni lo nom fa la cosa, si un segueix lo camí d'aquest mon ab uns ulls com unas llambordas, las mans á las butxacas y un garrot sota l'aixela: pero com no tothom té pit per anar d' aquest modo, resulta que aquests principis no tenen pera tots una regla fixa.

Hi ha per exemple un polítich que á capa y espasa defensa unas ideas determinadas.

Parla de llibertat, de drets, de democracia, de dignitat humana, se belluga, s'agita, s'esgargamella y 's troba al cap de vall en que ha gastat moltes foras, molta saliva, molts nervis y total per res.

Vè un dia que prén una resolució séria.

Los periódichs li preparan lo terreno, anunciant-la: «S'assegura, diuen, que una gran figura política, de molta influencia, prepara un acte que revela un patriotisme á tota proba. Per are no estém autorisats per dir res mes.»

Ja desseguida hi ha una dotzena de curiosos y de amichs del periodista que van y li preguntan ab tota reserva y confiança sobre'l sentit enigmátich del suelto del dematí, y al vespre ja tota la capital está enterada de la gran noticia.

Dos ó tres dias després aquesta gran figura política passa á Filipinas ab lo carácter d'intendent real, un sou de una pila de mils duros y medis suficients pera ferse'n altres tants de gangas.

¡Ha sigut una apostassia infame! diuen alguns. ¡No senyors, no: diuen altres: no adelantém judicis, ja vindrá un dia que se sabrán los verdaders móvils d'aquest acte y llavors l'acrisolada abnegació y l'alt patriotisme del nou intendent sellarán tots los llabis.

Lo dia arriba, y 'l nou intendent que vá marxar pelat pelat, torna pelut pelut, ab mes perrucas que cabells no te al cap, y la gent lo saluda al passar dalt de la seva carratella.

¡De fixo alló no va ser una apostassia, sino un acte del mes pur patriotisme! ¿Que no veuen, la patria com l'ha recompensat?

Existeix un ministre.

Un dia dos milions li fan goig. Naturalment ¡qué succeheix quan una dona 'ns fá goig y som solters? Nos hi casém.

Donchs fentli goig los dos milions, s'hi casa.

¡Es aixó un robo? ¡Cá, no senyors! ¡qui ha dit robo? Aixó no es mes que una *transferencia*.

Lo robo lo comet lo pobre que sense feyna y sense pá que dar á la familia, passa per davant de un forn y fá corre dissimuladament un pá de tres lliuras.

Y vejin vostés si es un lladre, que hasta 'ls que l'atrapan s'adonan ab molta oportunitat que'l tal fins porta espartenyas sense mitjas.

Hi ha un desafió, just ó injust: un que ma-

neja molt bè las armas mata al seu contrincant qu'era precisament la persona provocada, y per lo tant la menos preparada per aquest acte.

Pero aixó es un assassinat, ¡Cá no senyors, aixó es un *duelo*!

Son pèl contrari dos presos que 's desafian en lo pati de una presó: la qüestió del barato ha sigut la causa: las armas son iguals: lo gabinet. Prompte una víctima cau ab lo cor atravesat. ¡Un assassinó!... 'L pal!...

Are precisament nos trobém en una cosa semblant. Lo ministeri 's belluga inquiet, com un que fá molt raó que guarda la mateixa posició sentat en una cadira y las ancas li fán mal.

Las oposicions pronuncian la paraula: —¡Crisis!

«*Qué crisis, ni qué ocho cuartos*» diuen los periódichs qu' están bè ab los rebosters del presupuesto. Aquí 's tracta de un petit cambi ministerial. Res: poca cosa: en Cánovas entrarà al poder, hi entrarán dos moderats, ne sortirà fulano y sutano.... y tot continuarà de la mateixa manera.

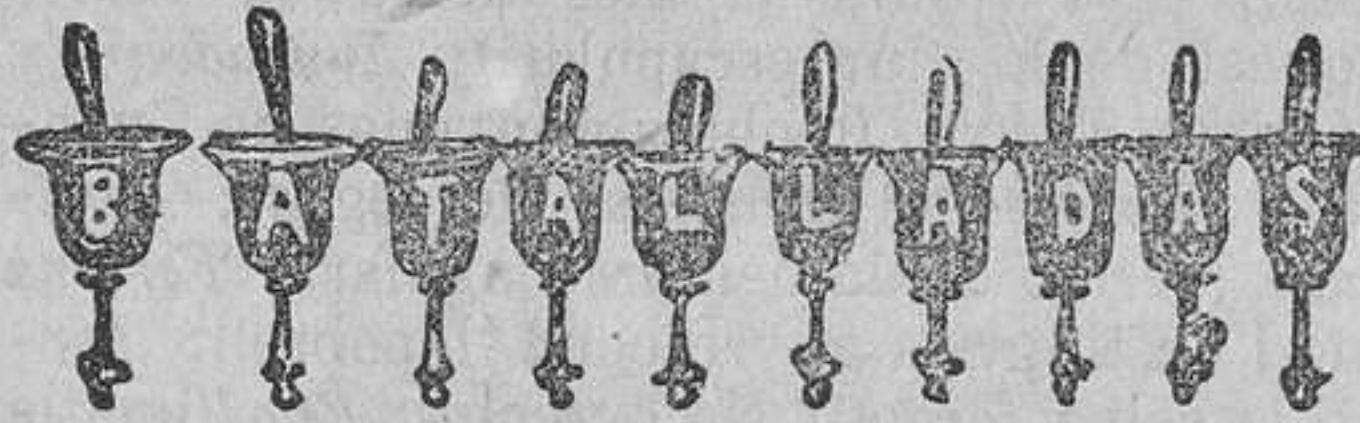
—Moderats? y tot de la mateixa manera?... Vaja, aixó es impossible, dirán vostés.

—Possible ó impossible, lo cert es quenó hi ha *crisis*.

Anéuleshi á fé un nús á la qua.

Aixís es lo mon: lo nom y la cosa son distints y son iguals: están units ó separats, y en últim resultat, com tot lo de la terra, son una farsa.

P. K.

En la tramvia de Gracia segueixen corrent ab un brillo que'ns deixa ab un pam de boca oberta las jardineras d'estiu, y aixó qu'estém ja á últims de novembre.

Es d'esperar que la empresa posará á la disposició de cada parroquia una visita de metje y una caixa de pastillas contra la tos.

A un xicot qu'estava molt mal, á las portas de la mort li enviaren un capellá.

—¿Perqué vé? feya 'l pobre xicot.

—Home, vé per ajudarte á morir bè.

—Ay... no, no: que se'n torni: per morir-me no necessito que ningú m'ajudi, sino ab l'ajuda dels altres encare'm moriria mes aviat ¿que no 'u veyeu?

Alguns indican qu'en Cánovas tornarà á posarse *al frente* del ministeri.

Altres asseguran que 's fá 'l desmenjat dihent á qui vulga sentirlo, qu'ell are vol descansar y que no está per romansos.

Aquests d'aquí están en que ha fet ali ab los moderats: aquells d'allá en que n'ha fet ab en Romero Robledo.

Y al país en tant se l'hi escursa la vista seguint ab lo cap aquestas complicadas evolucions.

Are ab motiu d'aixó comenso á creure que la situació protegeix al célebre óbtich de la Real Casa, de devant de la capelleta de San Cristófol del Regomir.

A Estella hi ha hagut nous fusellaments.

La causa carlista es com la femella del tigre que 's menja á sos propis fills.

A S. Pere de Riudevilles una quadrilla de lladres vá robar alguns mils duros á l'amo de una casa de pagés.

Aixó fá lladre.

Pero per conseguirlos vá lligarlo á una cadira é hi calá foch, al objecte de lograrlos per medi del torment.

Aixó ja no fá lladre solzament.... Aixó últim fá carlí.

Efectivament los causants d'aquest crim eran alguns dispersos de las partidas carlistas.

Una noticia de un periódich carlí que surt á Tolosa, y que sembla qu'está esclusivament destinat als *talossos*:

«Castells aménassa á Girona y la té en rigorós siti.»

Ja'u veuen: los carcas son tant aficionats á combregar, que fins ho fán ab rodas de molí.

A Pamplona arriba un convoy de ferits carlins, y 'ls liberals los socorren ab diners, aliments y puros.

Per Choritoquieta passa un convoy de ferits liberals, amparats per la Créu Roja, y aquells salvatjes los reben ab gran espatech de tiros.

A n'aquest fet hi sobran los comentaris, pero francament també hi sobran los diners, los aliments y 'ls puros.

Feyan en un teatro una comedia traduhida del francés: l'entrada valia quatre rals.

Un que hi aná pagá ab un franch.

—Ep: hi faltan dos quartos, vá fer lo de la taquilla.

—Ja veurá, diga al autor de l'obra, que traduheixi també aquest *franch* al espanyol, y está arreglat.

S'han donat órdres perque aquest any se publiqui ab gran solemnitat la butlla de la Santa Crusada.

Si 's fá professó, será molt lluhida y concoreguda.

Se parla de que hi anirán tots los presentats carlistas.

Lo Terso ha fet saber als seus llanuts que aviat invadirán las Castillas.

No dich lo contrari.

Per quedar bé son capassos d'invadir las, lligats de dos en dos, com los defensors de la Séu quan van invadir la Rambla de Barcelona.

Quan se fican una cosa al cap!...

Modo de fer aumentar un partit, que oferim de franch á n'en Sagasta:

Se convocan 6 ó 700 representants, en un saló que com lo café Espanyol tinga las parets cubertas de miralls, y haventhi a dreta y esquerra 'l número alcansará fins á l'infinit.

CAMPANADAS DE AVÍS.

L'obra castellana *El mercado ageno* del popular Frederich Soler (Pitarra) ha valgut un brillant triunfo á son autor.

Plena d'efectes notables, algun d'ells com lo del final, digne de las millors comedias del teatro antich, mostra ademés una versificació esmerada y un coneixement y domini de l'escena complerts.

No tenim temps ni espay per entrar en detalls.

Sols dirém que si per un autor catalá, lo teatro castellá es *un mercado ageno*, lo aplaudit Pitarra l'ha salvat ab bon peu.

No's descuidin de anar á veure las lluminarias que casi cada dia 's fan á la llibrería de'n Lopez, Rambla del Mitj.

L'objecte de las mateixas es férloshi notar á la clara llum, siga de dia, siga de nit, qu'en lloch mes d'Espanya y en pochs punts del estranger, pot ferse una edició mes luxosa y al mateix temps mes barata, que la de l'obra *El mundo en la mano*, la primera entrega de la qual acaba de sortir.

¡Alló son láminas y paper y netedat de impressió!

Vágintho á veure, y se'n enamorarán.

En lo moment d' entrar lo nostre número en premsa, rebém un tomo estampat en magnífich paper, tipos nous y elegants, ab grabats intercalats en lo text, escrit per don Joseph Feliu y Codina. Lo titol de la obra es LA DILA, novela basada en lo drama del popular escritor D. Frederich Soler (Pitarra). Ab tot y lo luxo de la edició, lo preu de la obra es sols 10 rals y forma un tomo 8.º de mes de 300 planas.

Recomauém que passin á veure l'obra y estén segurs que la comprarán.

Lo conegut poeta catalá Joaquim Riera y Bertran acaba de publicar en una edició separada y á un preu molt barato l'obra *Deu narracions*, premiada en los últims Jochs Florals.

Totas ellas están escritas ab notable talent, coneixement de nostras costums y tradicions, y una gracia y flexibilitat qu'encantan.

No's creguin que perque sigan premiadas en Jochs Florals tingan aquell llenguatge enrevessat que costa d'entendre: no senyors, no: son senzillas y agradables en la forma, y fins n'hi há algunas que fan riure de debó.

Prou per avuy.

¡BOMBA VA!

Un famós joco-sério senmanari, constant turiferari y defensor per tots conceptes digne del de la Porra introductor insigne, está tot atufat ab LA CAMPANA perque aquesta villana té encara de vegadas la cabória de parlar, ocuparse y fer memoria d'aquells dos milions sobre 'ls quals hi ha deu mil demostracions —en honor sigui dit de la justicia— de que no va emportarsels cap colom, que si's van transferir fou sens malicia, y á més, que no's perderea per tothom. ¡Y are véjin vostés! per una cosa tant senzilla, innocenta y poch danyosa com glosar sobre aquella transferencia lo fallo de la pública consciencia, lo sagastí bombayre se surt de test y 'ls trastos tira en l'ayre, y 's conmuu y s'agita y s'atrapassa, y ab nosaltres joh doll s'encalabrina, y ab cástich tan tremendo 'ns amenassa que'ns fá tornar la carn pell de gallina. Un munt nos adverteix que té d'histerias de cridas, d'omissions en las memorias, de certs comptes del ram municipal que si no fos qu'es caballer com cal podria relatarlos, solament que no ho fá per no imitarlos. ¡Gracias, mil gracias, generós confrare, y Déu lo benchesca y lo Sant Pare per la bona intenció que'ns manifesta pensant no dar efecte á sa requesta! Pero encara molt més hem d'agrahirli que la ocasió 'ns haji donat de dirli que nosaltres no som com cents porristas que's fan panegiristas de gent de mal exemple.

No som nosaltres dels qu'aixecan temple á idols sense credit, ni may la nostra ploma ha estat á rèdit per defensar ni culpa ni malicia. De dávolts fraus, de criminal cobdicia, ja sia en nostre camp, ja en los contraris, may defensors serém ni solidaris. Consti: y si après declaració tan clara t'el bombardador la candidesa encara de créures que buydant lo seu farcell d'historias, estará á nostre nivell, Déu li mantingui la il·lusió. Nosaltres, deixant que sobre est punt judiquin altres, com més ell conti y probi de fets bruts, més ne condemnarem sens ferhi embuts; y quan d'aixó en presencia observi 'l que s'hi enfundi que al autor de la dita transferencia va llepant lo bombayre'l mapa-mundi, la opinió del qu'ho veji estará feta, y la nostra consciencia satisfeta.

TARAVILLA.

Lo dimecres últim los sagastins ván presentar al govern un memorial de *agravis*.

Si 'l govern sapigués ferho, agafaria 'l memorial, hi embolicaria una barra de turróns, lo tornaria á enviar á ca'n Sagasta, y aquest de segur que faria uns brincos, que fins tocaria al sostre ab lo tupé.

—T'estimo molt.... ¡y tú á mí?

—Jo á tu dius? Un disbarat!

—Fins á quant?

—Fins á morí.

—Aixís m'agrades, així: lo gran qué, *homogeneitat*.

—Noy, avuy tinch de martxá ¡te sab greu?....

—Si no sortissis.....

—Vaig al teatro ab la mamá.....

—Per mi si, ja hi pots aná cada dia.....

(Ja hi ha *crisis*.)

Ell tot sol:—Ingrata, ingrata...

¡Quina partida mes *perra*!...

¡Al teatro, la beata!...

No vull fer mes lo sabata fora... (*Ministeri á terra*')

¡Volen saber alguns noms dels caballs agafats als carlins y que s'anuncian, pera retornarse als seus amos si 's presentan? Donchs escoltin.

N'hi ha un que's diu *Carcunda* (iben batejat!); un *Campanero* (retxassém l'usurpació de nom); *Cepa* (¡quin ví mes dolent!); *Fervor* (aquest devia dur escapulari); *Fundador* (¡y mártir?); *Fecundo* (¡pobres minyonas de Cuenca!); *Formatæ* (d'Holanda, de segur); *Fastidiado* (per xo devia deixarse agafar); *Fortuna* (¡no l'ha tinguda gayre bona 'l pobre!); *Formal* (¡carlí y formal? No'l crech!); *Feto* (imatje de la causa carlista!); *Fco* (¡Anant ab los carlins, jo'u crech!); *Fátuo* (Com tots ells); *Puf* (No ha sigut mal puf, tot aixó); *Pelon* (No li ván deixá arribar may, pobre xicot); y *Pleyto* (Vaja, que ja poden darlo per perdut.)

Ja veuen que per noms estrafalaris no s'hi pintavan sols los cabecillas, sino fins los caballs que duyan.

Tartamudeja cortat de veure aquest somatent un carlí, d'aquesta gent que no surten de ciutat.

—¡Are si qu'están perduts (diu un que vol á Espartero) may aquest *ojalatero* havia fet tants *embuts*.

J. R.

Lo Terso ha escrit una carta. Semble imposible que ja sábiga escriure papé blanc. Jo á n'aquest noy no 'l feya capás mes que de trassar palots y ganxos.

Lo Terso en la seva carta declara la guerra als Estats Units, demana una tregua per salvar l'honra d'Espanya y promet armár en corso als mariners del Cantábrich.

Ab tot aixó ha lograt una cosa.

L'home que ha arrancat tantas llágrimas á l'Espanya, ha conseguit ferli fer un panxó de riure.

Llegim en l'*Imparcial*:

«Deya un moderat á un ministerial:

—Ab franquesa: Vostés no tenen mes remey que aplanar las eleccions, y no pas per quinze dias, sino fins á que....

—¡Fins á quan?

—Fins á que'n Sagasta haja perdut la vèu.

Deya una beata:

—¡Véu com es una veritat alló qu'hém dit sempre de que á la causa carlista es protegida per la Providencia?

—Sí, y tant protegida, que are mateix se presentan tots los qui la defensan.

—Per xó mateix que's presentan, observéu sino que'ls liberals ni siquiera pensan en ferlos cap mal, y aixó que'ls liberals sent molt dolents.

Surt la hermosa llum del sol detrás de la tempestat: y detrás del somaten l'hermosa llum de la pau.

Deyan dos mesos enrera:

—Som amos de Catalunya!

Y avuy los carlins esclaman:

—¡Ay que'l porch se'ns torna truja.

«*Detente que el corazon de Jesús está conmigo.*»

Si, á veure detúrat tu y veurás com te pentinol

J. R.

Un carlí per escaparse del somatent vá enfilar-se á un pi.

Lo gos de una casa ahont los carlins hi havian comés atrocitats y que no podia veure cap carca sense burdarlo, anava al somatent ab l'amo, y vá descubrirlo.

L'amo d'aquest vá enfilar-se al pí, y avants de fer baixar al amagat, vá omplir-lo de clatelladas.

—¡Qué hi feya aquí dalt? vá preguntar lo cap del somatent.

—Res respongué tot tranquil l'amo del gos: s' ha fet un tip de *pinyas*.

La guerra s' ha acabat: la causa carlista es morta y ben morta: ey! s'enten: á Catalunya.

—¡De qué ha mort senyor doctor? preguntava á un metje de regimint un amich seu. ¿Ha mort de una ferida tal vegada?

—No senyor.

—Donchs de qué?

—¡De qué vol que haji mort? De un tip de corre.

Recomaném á l'Academia Espanyola 'l sequient rétol que al entrar al carrer Major de Gracia per la part dels Josepets se llegeix en una de las cantonadas:

TRANSITO PARA LA ADMINISTRACION DE GRACIA. TODAS LAS ESPECIES SUGETAS AL IMPUESTO DE CONSUMOS, DEBERAN PASAR POR MAYOR JUNQUERAS. LOS QUE ABANDONEN TRANSITO. PERDERAN. EL GÉNERO.

Se coneix que en las tarifas de consums de Gracia, tal vegada 'ls articles mes gravats, son los de la Gramática per, lo molt qu' en lo rétol a'estolvian.

APOLO Y DAFNE.

(SONET PRÉS DE LOPE DE VEGA.)

Com fuig la llebra de mortal sageta en tant que'l cassador en la espessura la persegueix, y en monts y en la planura aixís fuig Dafne del ardent planeta.

Fuig ella, pero Apolo'l pas apreta; y veyentse atrapar, l'incest atura tornant llover la púdica figura, corona al capitá, premi al poeta.

Si corres tú com Dafne; y de mas vivas ansias d'amor né fas quimera vana; si com ella d'Apol de mí t'esquivas;

¿Quan te tornas llover, dolsa tirana? Que no'l vull pas per confitarhi olivas, sino per lo meu front, plera Joana.

TARAVILLA.

CANTARELLAS.

Dius que vares somniar que ab mi anavas á casarte: girat del altre costat que aixó pot perjudicarte.

V. S.

Quan estich trist, no'm preguntis

si tinc ó no tinc amor:
mes m'estimo que'm preguntis:
—¿Te faltan quartos, Anton?
A. S. LL.

Que, nina á Gracia habitavas
un company m'ha dit avuy.
No pot ser: per mi es la gracia
la que habita dins de tú.

Perqué un dia 't vaig trencar
una lluna de Venecia
tu vas deixarme ab cruel'at
á la lluna... de Valencia.
L. T. C.

«Coqueta» te diu tothom.
¡Ay si 'u fosses, Reparadal!
¡Que me'n vindrias de bè
per pendre la xocolata!
D. M. DE C.

CUENTOS

Un pare y un fill parlavan de construir una
gabia dalt del colomar.

Lo primer digué al segon:—Mira noy, en-
trentenhi, tú que tens mes horas.

—Perdoni pare, respongué: qui té mes ho-
ras es vosté, que vá neixer primé, y per conse-
güent conta mes horas que jo.

Un senyor castellá vá anar á un hostal.
L'hostaler que tenia la dèria de voler parlar
bè 'l castellá, digué á n'al mossos:
—Llevadle medio plato de *flacas* y un petri-
con de vino *del comun*.

EPIGRAMAS

Un forner que treballava
molt, robá un dia tres pans,
y l'amo que s'ho mirava
diu:—Tú si qu'est llarch de mans.
H. X. M.

En un tè patriotero
s'aixecá á brindar un pollo
lo qual digué ab molt salero:
—Brindo por el desarrollo
del general *Espartero*.
P. K.

Un xicot que 's diu Francesch
dins de un pou un jorn caygué,
y un company seu l'hi digué:
—Are si qu'estás bè fresch!

—La muller de'n Pau Bonastre
diu qu'es molt gallina Joan.
—Donchs aixís ja s'avindrán
perque ell es un bon pollastre.
D. P. D.

En Bialó y la Catarina
v'an aná á fira á Aragó
á firars' de cosa fina,
y es lo estrany que'n Bialó
vá firarse de una nina
y la noya de un senyó.
F. LL.

L'Eduardo jugant al domine
¡vés quin coll tè de tenir!
vá di:—He perdut la partida
empassantme 'l doble sis.
A. DELS A.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d'insertarse los
ciudadans Un castellolínense, Dos tés y un café, Fill de'n
Montes y Ralip.
Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las

quals no quedan mencionals, no poden insertarse per fluixas,
facils d'endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per
altres defectes per l' estil.

Ciudadá Canari Repectatons. Es digna d'aprofitarse molta
cosa de lo que 'ns envia; una part haurá d'arreglarse.—R.
y S. Barrina. Insertarém un quento.—A. F. y O. Y un epi-
grama de vosté.—Julivert. Lo Julivert de vosté es massa pic-
cant.—Andalús del Clot La vinit; no 'ns agrada tant com
l'altra.—Estudiant de matemáticas. Hi anirá 'l càlcul.—Cai-
xalet. Insertarém lo geroglífich-problema.—Pere Xalet. A
veure com nos explica que la poesia corri tant be y que 'ls
epigramas sigan tant xapussers. ¿Es que aquella l'ha copiada
y que aquestos son de la seva cuníta?—Deubet de Reus. In-
sertarém la primera tortura.—Ciudadans Fill de'n Montes, Sa-
bir, Viudo desesperat, Escarransit, Kirkiñoli, Xicot d'estudi,
J. G. y R., M. M. R., Impertinent, Bárbaro, Pardalet, Un Ur-
gellés, Un setmesó, Tibet Pansa, L. R., J. Ll., Enrich Ma-
gre, Liasac, R. P. y P., Mstaire y J. Bruña. No poden apro-
fitar res de lo que vostés 'ns envian.—Pastrana. Hi anirá un
quento.—Dos marrechs. Y alguns dels de vostés.—Caste-
lloínense. Hi anirá 'l geroglífich.—Teresina y Andrea. Inseria-
rém una cantarella.—Vicentó. Lo dijous passat ja devia veure
tot lo que podiam fer.—Enrich Xarau. Hi anirá la fábula, un
epigrama y cantarelles.—Dos cunillots. Los geroglífichs son
massa facils d'endavinar: hi anirá una pregunta.—Llargan-
daixet. Insertarém dos geroglífichs de vosté.—Llus tibi Cres-
pis. L'opinó arreglada y una cantarella hi anirán.—Sanch
y fe'je. Hi ha un geroglífich aprofitable.—Cacasseno. Y 'l seu
també.—Angunés. Ja haurá vist tot lo que podiam fer.—Fra-
re-llech. Hi anirán alguns epigramas.

SOLUCIONS

A lo insertat á la Batallada 293.

- 1.ª ANAGRAMA.—Sogra.—Grosa.—Orgas.—Gosar.—Grasó.
- 2.ª GEROGLIFICH ARITMETICH.—De 7 á 7 vá 0.
- 3.ª AGENTIGRAFO.—Anima.—Anima.—Animá.
- 4.ª PROBLEMA ARITMETICH.—2,000 habitants.
- 5.ª PREGUNTA 1.ª.—La veu de la conciencia.
- 6.ª PREGUNTA 2.ª.—La a.
- 7.ª FUGA DE VOCALS: Carlins, lladres y assessins

tots ván pès mateixos fins
8.ª XARADA 1.ª.—*Pel juny la fals al puny.*
9.ª XARADA 2.ª.—*Jo ve llar.*
10.ª ENDAVINALLA.—*Catalunya.*
11.ª GEROGLIFICH.—*Lo mal de cap, lo menjá'l bat.*
Ha endavinat tota las solucions lo ciudadá Cacasseno: menos
las 5, 6 y 7, Fill de'n Montes: menos las 5, 6, 7 y 9, Dos tés
y un café: menos las 1, 3, 7 y 10, Frare-llech: las 1, 2, 5,
8, 9 y 11, Un Urgellés: las 1, 3, 4, 8, 9 y 11, Un setmesó:
las 1, 2, 3, 8 y 9, Tibet Pansa: las 2, 4, 8, 10 y 11, Sotá-
bancos: las 2, 4, 6 y 11, Estrip-quentos: las 8, 9 y 10, Cai-
xalet y un castellolínense: las 8, 9 y 11. Pere Chaletz y
Comparsa: las 6, 7 y 9 Deubet de Reus: las 2 y 11, Sanch y
fe'je: las 8 y 10, Pastrana: la 6.ª no mes Dos Marrechs; y
no mes que la 1.ª Sabir.

PROBLEMA ARITMETICH.

Un pagés d'aquestos que no mes se confessan
un cop cada senmana habia reunit una quantitat
y l'empleá en taronjas: las vengué y trobá do-
blat lo capital: vá gastarse 20 rals en fer dir una

GEROGLIFICH.

: pasa **CARLOS** paret

ESCARXOFA.

SALT DEL CABALL.

tè	dits	mar	te	ma:	mo	rar,	da
de	ta,	sols	de	fil	den	ti	rru
tan	uns	cap	pri	tits	mi	ca	sa
y	ta,	fal	dols	fec	y	da	es
na	pa	ma	ga	l'hi	pe	ti	can
re	d'un	U	tes	ab	tar	cor	la
la	no	que	la	llar	que'l	en	na
peu	ca	da	ya	fa	da	es	

SIMON DEL ORNI.

missa en acció de gracias á Dèu y ab lo restant
dels diners, comprá taronjas de nou, torná á
doblar lo capital y feu dir un'altra missa del ma-
teix preu: per tercera vegada empleá lo restant
en una nova compra de taronjas, per tercera
vegada doblá 'l capital y per tercera vegada feu
dir la missa de 20 rals; pero al arribar aquí vá
trobarse sense un quarto á la butxaca, puix las
missas se li havian menjat tot. ¿Sabrian dirme
quina quantitat tenia al emprendre'l negoci de las
taronjas?

SETMESÓ.

SINONIMIA Y FUGA DE VOCALS.

SISTEMA NOU.

D. h. n. q. C. r. l. s. t.
t. t. n. t. p. r. p. g.
s. n. h. r. r. g. l. t. t.
m. s. d. t. t. h. p. g. r. n

LLARGANDAIXET.

PREGUNTAS.

1.ª ¿En qué dirian que se sembla una pesseta
ab una poma?

UN AMICH DE'N BRUSI.

2.ª ¿Qu'es lo que han fet ó fan tots los ho-
mes sense que pugan veure'u?

MIQUEL XI ANYS.

TORTURA CEREBRAL.

¿Com s'ho farà un home per posarse las mans
detrás de l'esquena?

POCA CARN.

XARADA

I.
Tinch un *prima-quatre-tres*
qu'es bonich com altra cosa,
y creume, lector, que hi gosa
la *tot* sentinilo no més.

La *tot* noya molt *tres-prima*
porta al vestit moltes flós.
Jo m'estim mes la *tres-dos*
perque no tè cap *dos-prima*.

PACIENT JOB.

II.
Es cosa per los fustés
l'*hu-tres*.
Per guardar la casa es bona
la *segona*.
Es cosa bona pèl plat
l'*hu-giral*.
Per terra y mar trobars' pot
lo *tot*.

RALIP.

ENDAVINALLA.

Tinch un carret, tinch un'era
y ni era ni carret soch:
si no m'acertas tampoch
barrina, barrina Pere.

UN FILL DE'N MONTES.

BIBLIOTECA DE AMBOS MUNDOS.

TOMO II.

UNA HIJA DE EVA

novela filosófica social por
H. de Balzac.

Un volúmen de 216 páginas en 8.º elegan-
tamente impreso, con cubierta á dos tintas.
Precio: ¡2 REALES EN TODA ESPAÑA!

TOMO PUBLICADO.

Cuentos fantásticos de Hoffmann.

EN PRENSA.

RUY BLAS.

poema dramático de VICTOR HUGO.

Se vende en la librería de Lopez, Rambla
del Centro, 20.

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAUFO, 14.
Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.